

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „TRUEWHITE” voor waren van de klassen 9 en 11

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van de artikelen 4, 7, lid 1, sub b, en 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 2007/2009 ⁽¹⁾, aangezien het aan de orde zijnde gemeenschapsmerk onderscheidend vermogen heeft;

schending van de artikelen 7, lid 1, sub c, en 7, lid 2, van verordening (EG) nr. 2007/2009 ⁽²⁾, aangezien het aan de orde zijnde gemeenschapsmerk niet beschrijvend is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 5 mei 2010 — Deutscher Ring/BHIM (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG)

(Zaak T-209/10)

(2010/C 179/92)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Deutscher Ring Sachversicherungs-AG (Hamburg, Duitsland) (vertegenwoordiger: A. Busse, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

— de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 11 maart 2010 in zaak R 1290/2009-1 vernietigen en het merk, zoals aangevraagd, inschrijven;

— het Bureau verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „Deutscher Ring Sachversicherungs-AG” voor diensten van klasse 36

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ doordat het betrokken merk onderscheidend vermogen bezit en niet louter beschrijvend is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 14 mei 2010 — Autogrill España/Commissie

(Zaak T-219/10)

(2010/C 179/93)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Autogrill España, SA (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan en R. Calvo Salinero, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— de in het beroep aangevoerde gronden tot nietigverklaring aanvaarden;

— artikel 1, lid 1, van de beschikking van de Commissie van 28 oktober 2009 [staatssteun nr. C 45/2007 (ex NN 51/2007, ex CP 9/2007)] inzake de belastingafschrijving van financiële goodwill bij de verkrijging van deelnemingen in buitenlandse ondernemingen, nietig verklaren voor zover daarin wordt verklaard dat artikel 12, lid 5, van de Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (gecodeerde versie van de Spaanse wet op de vennootschapsbelasting; hierna: „TRILS”) elementen van staatssteun bevat;

— subsidiair, artikel 4 van die beschikking nietig verklaren voor zover daarin wordt bepaald dat het bevel tot terugvordering geldt voor verrichtingen van vóór de publicatie in het PBEU van de eindbeschikking waarop het onderhavige beroep betrekking heeft, en

— de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De in casu bestreden beschikking verklaart de steunregeling die Spanje overeenkomstig artikel 12, lid 5, TRLIS uitvoert, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt voor de steun die de begunstigden ontvangen bij intracommunautaire verkrijgingen. Op basis van voormelde bepaling kan de belastingafschrijving van financiële goodwill die voortvloeit uit de verkrijging van deelnemingen van meer dan 5% in niet-ingezeten vennootschappen worden afgetrokken.

Ter onderbouwing van haar vorderingen beroept verzoekster zich op de volgende middelen:

1. Schending van artikel 107, lid 1, VWEU, aangezien in de bestreden beschikking is vastgesteld dat de in casu aan de orde zijnde maatregel staatssteun vormt. De Commissie heeft niet aangetoond dat de aan de orde zijnde fiscale maatregel „bepaalde ondernemingen of bepaalde producties” begunstigt in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU. De Commissie neemt enkel aan dat deze maatregel selectief is omdat deze alleen geldt voor de verkrijging van deelnemingen in buitenlandse vennootschappen en niet voor de verkrijging van deelnemingen in nationale vennootschappen. Dit is een onjuiste cirkelredenering. Dat de aan de orde zijnde maatregel — zoals elke andere fiscale bepaling — pas geldt wanneer aan bepaalde objectieve voorwaarden is voldaan, betekent niet dat deze maatregel de jure of de facto een selectieve maatregel is. In feite leidt het automatisme van de redenering van de Commissie ertoe dat elke fiscale bepaling prima facie selectief wordt geacht.

Bovendien blijkt uit zowel de juridische analyse van de maatregel als de door het Koninkrijk Spanje voorgelegde statistische gegevens dat artikel 12, lid 5, TRLIS een algemene maatregel is die de jure en de facto openstaat voor alle ondernemingen die Spaanse vennootschapsbelasting moeten betalen, ongeacht de omvang, de aard, de sector of de oorsprong van deze ondernemingen.

Anderzijds vormt de prima facie verschillende behandeling van artikel 12, lid 5, TRLIS helemaal geen selectief voordeel, maar beoogt zij alle verkrijgingen van aandelen, ongeacht of zij nationaal of buitenlands zijn, gelijk te stellen. Aangezien geen grensoverschrijdende fusies kunnen worden voltooid, kan de belastingafschrijving van financiële goodwill slechts plaatsvinden op nationaal niveau, waar fiscale bepalingen bestaan die deze toestaan. Artikel 12, lid 5, TRLIS breidt die mogelijkheid in feite enkel uit tot de aankoop van activa in buitenlandse vennootschappen.

Subsidiair is de beschikking van de Commissie onevenredig, aangezien op zijn minst de gevallen van overname van de controle van buitenlandse ondernemingen moeten worden gelijkgesteld met situaties van nationale fusies en die gevallen derhalve gerechtvaardigd zijn door de opzet en de logica van het Spaanse stelsel.

2. Schending van artikel 107, lid 1, VWEU, aangezien blijkt is gegeven van een onjuiste opvatting van het recht bij de bepaling van de begunstigde van de maatregel.

Subsidiair, en ook al wordt aangenomen dat artikel 12, lid 5, TRLIS elementen van staatssteun bevat, had de Commissie een exhaustieve economische analyse moeten verrichten om te bepalen welke de begunstigden van de steunregeling waren. Hoe dan ook zijn de begunstigden van de steun (in de vorm van een buitensporige prijs voor de aankoop van deelnemingen) de verkopers van de deelnemingen en niet, zoals de Commissie beweert, de Spaanse ondernemingen die van deze maatregel gebruik hebben gemaakt.

3. Tot slot beweert verzoekster dat het vertrouwensbeginsel is geschonden wat de temporele werkingsfeer van het bevel tot terugvordering betreft.

Beroep ingesteld op 18 mei 2010 — Iberdrola/Commissie

(Zaak T-221/10)

(2010/C 179/94)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanje) (vertegenwoordigers: J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller en J. Domínguez Pérez, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— artikel 1, lid 1, van de bestreden beschikking nietig verklaren;

— de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

De in casu aan de orde zijnde beschikking is dezelfde als die welke aan de orde is in zaak T-219/10, Autogrill España/Commissie.

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke in die zaak zijn aangevoerd. Verzoekster beweert in het bijzonder:

— dat de Commissie een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te concluderen dat de maatregel van artikel 12, lid 5, TRLIS met de gemeenschappelijke markt onverenigbare staatssteun vormt, aangezien zij geen rekening heeft gehouden met de positieve gevolgen van de maatregel en de gunstige weerslag ervan voor de vervulling van de door andere Verdragsbepalingen nagestreefde doelstellingen buiten beschouwing heeft gelaten;